

Je to jak špatnej film, špatnej deal,
vidím, jak lidi čuměj do země a nemůžou nic říct.
Proč, protože ve sněmovně existuje čuráctví,
to taky znamená, že každej z nich je čurák, víš?
Kdybych tak moh', kdybych moh' naběhnout
a udeřit to prase, zabít a uvařit ho k večeři.
To bych měl radost, jak nikdy předtím,
možná bych jenom radši měl na čínu benzín.

Přede mnou mlha, mlha za mnou, nesu ji sebou,
zákazy s každým krokem, ohrazení, kam mám podle směrnic jít.
Neujdu metr bez diktátu reklamy jak žít,
bílá tma, snažím se udržet svůj čistý štít.
Pod parou držím se a vzadu někdo dupe,
slyším divnej řev, Gyzmo proběhne, kličkuje, uhne,
za ním kosy, v podchodě lidi bosý, jsou příliš chrosý,
mezitím zabloudí a Gyzmo mocným skokem mizí.

Kdybych tady nedělal rap, šel bych rovnou parou back,
utek' bych z Čech kvůli typům jako Paroubek.
Serou mne, oranžová mne fakt nebere,
debile, jedinej, kdo je fér je premiér.
Lívie s Klausem jsou průhledný jak fólie,
já mám fobie, když vidím policejní fabie.
Mafie more, fór je v tom more, že jdou furt po sobě,
jako poslové korupce je v našem domově.

Jeden velkej anální styk, to co předvádí stát,
s lidma jako seš ty a s lidma jako sem já.
Díky, nechci, nenechám se ojet, ať
co, odevzdat všechno a kde je moje svoboda?
Seru, Lisabonská smlouva pro mne shořela
a nechám shořet všechny, co mně budou zkoušet ojet.
Stop, novej světovej řád, novej světovej stát,
doufám, že se mi to všechno jen zdá.

Opět s noční vizí, obraz je ryzí,
pode mnou město plný světél, žádný pohyb, ticho smrad.
Počet kabelů stoupá, virtuální mlha padá
v rozích jsou připojený jeden, druhý kamarád.
Voda ve vzduchu cejtím saponát a vocoder,
toxický hlasy v uších, pevně stisknu revolver.
Procházím digitálním šumem, kolem 4DS,
společnost dokonalých lidí odmítám jak sabotér.

Není to milý, ale já to mrdám celý,
proč se nemění, kdo kdy kde fellí?
Desátýho čtvrtý, dopad by byl lepší,
kdyby, tam byli český delikáti a ne polský.
Je sprostý, narodit se v český zemi
a už dlužíš zemi, tak řekněte mi, koho volit,
když většina fellí se Sovětským svazem,
ve státní kase je asi kamikadze.

Všichni maj sklony chovat se jak robot Jobs,
nechat se ovládat a řídit a bejt dokonalej stroj.
Už jen čekej na příkaz až to odpískaj,

až tě tam povolaj a nechaj tě tam chcípnout.
To já bych nechal chcípnout hajzla, co to po mně chce,
řek' bych mu hajzle, co to chceš, měl bys shořet, ne?
Přestaň se chovat jako prase nebo hloupej pes,
pak možná nedostaneš vejcem jako Paroubek.

Na první pokus trefím mezeru, pálí mně v mlžným herenu,
v dálce vidím pod scénou bílý český maso.
Za dvěstě babek deset klobás, Las Vegas,
to celý kontroluje světskej ocas pěti teras.
Děti si hrajou na G's, přitom sellí rybíz,
mutujou do Tweens, jsou prázdný jako image zombies.
Pošli mi produkt, nemám zájem o tvůj nuat gear,
dvouletou kariéru writtera nahradí beer.

Mačkám plyn, bořím zdi, sněmovny, vašim lžím,
jste jak fašisti, všude cejtím stín.
Telefonuju a slyším ozvěny
v obchodech kamery, v podchodech kamery.
Falešný záběry, uniformy, billboardy,
unikání svobody, unikátní podvody.
Utíkání bez nohy, koukání bez očí,
spíš přes prsty, všichni jsou bezmocný.